

мѣнно тогдазъ людіе-тѣ шѣхъ да възлѣ-
зжтъ въ зоры, всякой отъ гоненіе-то на
28 брата си. И встрѣжи Іоавъ съ трѣбж-
тѣ та застанжхъ всякы-тѣ людіе и не
гоняжъ вече вслѣдъ Израила, нито ся
бяхъ вече.
29 И вѣрвѣхъ Авениръ и мжжіе-тѣ му
прѣзъ поле-то всякы-тѣ онжзи ноцъ, и
прѣйдохъ Іорданъ, та минжхъ прѣзъ
всякый-тѣ Виеронъ, и дойдохъ въ Ма-
30 ханаимъ. А Іоавъ ся вѣржъ отъ гоненіе-
то на Авенира: и като събра всякы-тѣ
людіе, недоставжъ отъ Давидовы-тѣ рабы
31 деветнадесетъ мжжіе и Асаилъ. Но Дави-
довы-тѣ раби поразихъ отъ Веніаминцы-
тѣ, и отъ Авенировы-тѣ мжжіе триста и
шестдесетъ мжжіе *които* умрѣхъ. И диг-
нжхъ Асаила, та го заровихъ въ гробъ-тѣ
на бащъ му, който бѣ въ Виолемъ. А
Іоавъ и мжжіе-тѣ му вѣрвѣхъ цѣлж
ноцъ, и стигнжхъ въ Хевронъ около за-
зоряваніе.

ГЛАВА 3.

1 И дѣржа много бой-тѣ между Сауло-
вый-тѣ домъ, и Давидовый-тѣ домъ. И
Давидъ непрѣстанно ся укрѣпываше, а Сау-
ловый домъ непрѣстанно изнемогваше.
2 И ^ародихъ ся Давиду сынове въ Хевронъ:
и пърородный-тѣ му бѣше Амнонъ ^оотъ
3 Ахиоамъ Іезраелжъ-тѣ. А вторый му,
^{*}Хилеавъ, отъ Авигеіжъ, женжъ-тѣ на На-
вала Кармилецъ-тѣ: а третій Авессаломъ,
сынъ-тѣ на Маахъ, дѣщеря на Фалмая,
4 ^оГессурскій-тѣ царь: А четвъртый, ^{*}Адо-
нія, сынъ на Аггеіжъ: и петый, Сесатія,
5 сынъ на Авиталжъ: И шестый Іероамъ,
отъ Еглжъ, Давидовжъ-тѣ женжъ. Тѣ ся
родихъ Давиду въ Хевронъ.
6 И като слѣдоваше бой-тѣ между Сау-
ловы-тѣ домъ и Давидовы-тѣ домъ, Аве-
ниръ бѣше подпорка-та на Сауловъ-тѣ
7 домъ. А Саулъ имаше наложницъ на име
^оРесфа, дѣщеря на Аіижъ: И рече *Исво-*
8 *соей* на Авенира: ^е«Защо влѣзе ты при на-
ложницъ-тѣ на бащъ ми? И разяри си
много Авениръ за думы-тѣ на Исвосоея,
и рече: ^ж«Кучешка глава ли съмъ азъ, кой-
то правіхъ днесъ милость кѣмъ домъ-тѣ
на бащъ ти Саула, кѣмъ братія-та му, и
кѣмъ пріатели-тѣ му, противъ Іуджъ, и не
ты прѣдадохъ въ рѣкжъ-тѣ на Давида, та
да ми обвинявашъ днесъ за тѣзи женжъ?»
9 ^аТака да направи Богъ Авениру, и така
да му приложи, ако, ^ж«както ся клѣ Го-
сподъ Давиду, не направіхъ така нему:
10 Да прѣведжъ царство-то отъ Сауловъ-тѣ
домъ, и да поставіхъ прѣстоль-тѣ Дави-

довъ надъ Израила, и надъ Іуджъ ^оотъ
11 Данъ до Вирсавее. И не можеше вече
Исвосоей да отговори ни рѣчь Авениру,
понеже му ся боеше.
12 Тогдазъ проводи Авениръ вѣстителі Дави-
ду отъ своіхъ странжъ, и рече: Чія е зе-
мля-та? и думаше *оше*: Направі уговоръ
съ мене, и ето, рѣка-та ми ще бѣде съ
тебе щото да доведжъ подъ власть-тѣ ти
13 всякый Израиль. А той рече: Добрѣ;
азъ ще направіхъ уговоръ съ тебе; но
едно нѣщо искамъ азъ отъ тебе: и рече:
^и«Нѣма да видишь лице-то ми, ако не до-
ведешъ прѣдъ мене ^и«Михалжъ Сауловжъ-тѣ
дѣщеріжъ, когато дойдешъ да видишь ли-
це-то ми. И прати Давидъ вѣстителі на
Исвосоея Сауловъ-тѣ сынъ, и рече: Дай
женжъ-тѣ ми Михалжъ, коѣкто зѣхъ же-
нжъ за себе си ^а«за сто Филистимскы кра-
15 екожя. И прати Исвосоей та *и*хъ зѣ отъ
мжжа ^и, отъ ^и«Фалгила Лаисовъ-тѣ сынъ.
16 И дойде съ неіжъ мжжъ *и*, та вѣрвѣше и
плачеше слѣдъ неіжъ ^одо Вауримъ. Тогдазъ
му рече Авениръ: Иди, вѣрни ся; и вѣр-
нжъ ся.
17 А Авениръ ся разговори съсъ старѣй-
шины-тѣ на Израила, и рече: И вчера, и
завчера искахте Давида да царува надъ
18 васъ. Сега прочее направіте *това*: защо-
то ^а«Господъ говорі за Давида, и рече:
Чрѣзъ рѣкжъ-тѣ на Давида рабъ-тѣ си ще
избавіхъ людіе-тѣ си отъ рѣкжъ-тѣ на Фи-
листимцы-тѣ, и отъ рѣкжъ-тѣ на всич-
19 кы-тѣ имъ непріатели. И говорі *оше*
Авениръ въ уши-тѣ ^ина Веніаминцы-тѣ: и
отиде Авениръ да говори и въ уши-тѣ на
Давида въ Хевронъ, всичко що бѣ угод-
но на Израила, и на всякый Веніами-
20 новъ домъ. И тѣй дойде Авениръ при Да-
вида въ Хевронъ, и съ него двадесетъ
мжжіе. И направи Давидъ на Авенира, и
на мжжіе-тѣ които бѣхъ съ него, пиръ.
21 И рече Авениръ Давиду: Ще станжъ и ще
иджъ, и ^еще събержъ всякый Израиль при
господаря си царя, за да направятъ уго-
воръ съ тебе, та ^и«да царувавшъ споредъ
всячко-то желаніе на душжъ-тѣ си.
И проводи Давидъ Авенира та отиде съ
миръ.
22 И ето, Давидовы-тѣ раби и Іоавъ идѣ-
хъ отъ едно нашествіе, и носѣхъ съсъ
себе си много корысти: но Авениръ не
бѣ съ Давида въ Хевронъ, защото го бѣ
23 испроводилъ, и отишелъ бѣ съ миръ. А
като дойде Іоавъ и всячко-то воинство съ
него, извѣстихъ Іоаву, и рекохъ: Аве-
ниръ Нировый сынъ дойде при царя, и
24 испроводи го, та си отиде съ миръ. То-

а 1 Лѣт. 3; 1—4.

б 1 Цар. 25; 43.

* Давидъ, 1 Лѣт. 3; 1.

е 1 Цар. 27; 8. Гл. 13; 37.

ж 3 Цар. 1; 5.

д Гл. 21; 8, 10.

е Гл. 16; 21.

ж Втор. 23; 18. 1 Цар. 24; 15.

Гл. 9; 8. 16; 9.

з Рув. 1; 17. 3 Цар. 19; 2.

и 1 Цар. 15; 28. 16; 1, 12.

28; 17. 1 Лѣт. 12; 23.

і Слж. 20; 1. Гл. 17; 11. 3 Цар.

4; 25.

к Быт. 43; 3.

л 1 Цар. 18; 20.

м 1 Цар. 15; 25, 27.

н 1 Цар. 25; 44.

о Гл. 19; 16.

п Ст. 9.

р 1 Лѣт. 12; 29.

с Ст. 10, 12.

т 3 Цар. 11; 37.